

Son Eşik

– Mecit Aktürk · 25 Ocak 2013

Son Eşik

Kesif bir duman gördüm ötelere ötesinden,
Meğer bir dostun kalbi; yanmış, tarumar olmuş...
Kâinat titriyordu feryadından, sesinden,
Her gelenden geçenden teselli umar olmuş...

Kader engeller koymuş, sürmüş sarpa, yokuşa,
Çökmüş bir vefasızın ardından koşma koşma,
Dedim; bahar geliyor, dedi ki; anlat kışa,
Bir falcı arıyordu, hayatı kumar olmuş...

Bir mum gibiydi sanki, eriyip bitiyordu,
Kim bir dokunuyorsa bin ah işitiyordu,
Bir serabın ardından meçhule gidiyordu,
Gerçeği görmüyordu, gözünü yumar olmuş...

Varlığından sıyrılmış, yokluğa birleşti,
Bulunduğu basamak belli ki son eşikti,
Çektiği acılardan gönlü delik deşikti,
Elinde iğne iplik, kalbini yamar olmuş...

Mecit Aktürk